

N A C H O D U A T O
• M A D R I D •

COMPañÍA NACIONAL
DE DANZA

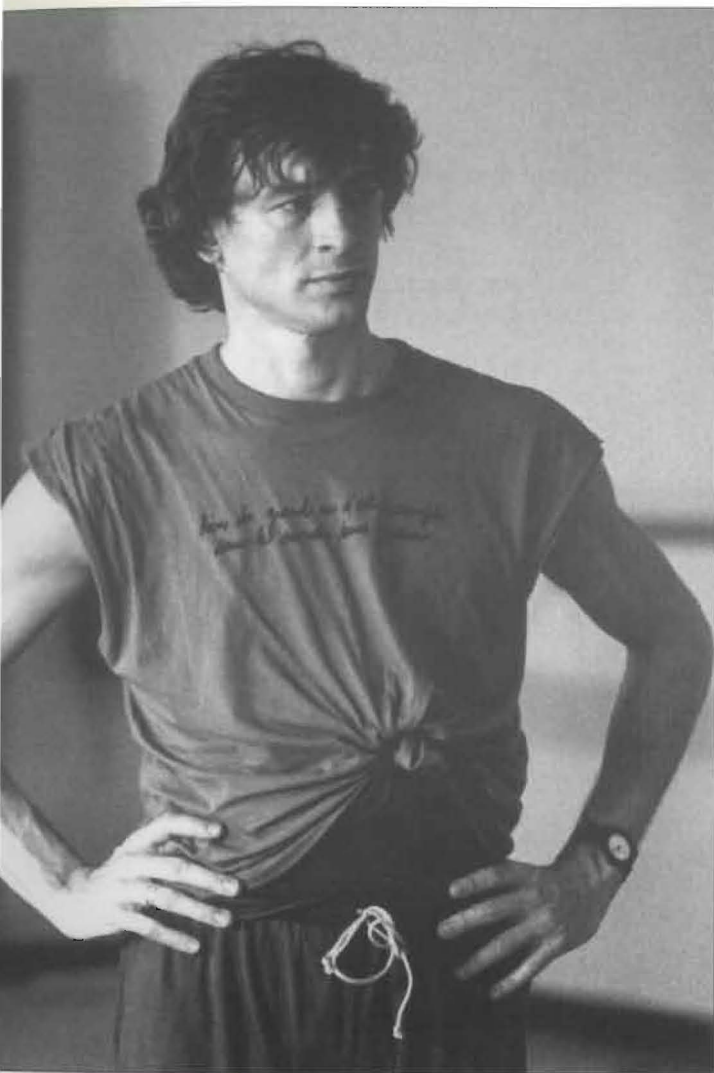
N A C H O D U A T O

**COMPañÍA
NACIONAL
DE DANZA**

M A D R I D

DE VLAAMSE OPERA - ANTWERPEN - 1 & 2 FEBRUARI 1995
DE VLAAMSE OPERA - GENT - 8 & 9 FEBRUARI 1995

Nacho Duato © Luis Nalón

COMPAÑÍA NACIONAL DE DANZA

In 1979 werd het Ballet Nacional de España Clásico opgericht door Victor Ullate. De artistieke directie werd achtereenvolgens waargenomen door Maria de Avila, Ray Barra en de legendarische Maya Plisetskaya.

In 1990 neemt Nacho Duato het roer in handen van het Nationale Ballet, tot dan een uiterst klassiek gezelschap. Het werd het begin van een totale ommezwaai.

Nacho Duato verliet Spanje op zijn achttiende (het jaar voor Franco stierf). Studeerde bij Béjart, Rambert en Alvin Ailey, danste o.a. bij het Cullberg Ballet en het Nederlands Dans Theater waar niemand minder dan Jiri Kylian hem aanspoorde om te choreograferen. Zijn eerste werk, *Jardí Tancat* (1983), was meteen een groot succes.

Terug in zijn geboorteland had Nacho Duato het aanvankelijk niet zo gemakkelijk met het uiterst klassieke 'corps de ballet' en met de gevestigde (en vastgeroeste) structuren rond het Nationale Ballet. Temeer daar, volgens hem, een nationaal gezelschap een spiegel van de maatschappij moet zijn en dus ook aandacht moet besteden aan sociale problemen. Kon dit, wanneer nog langer vastgehouden werd aan een klassiek dansvocabularium?

Al snel ontwikkelde Duato een eigen stijl die het midden houdt tussen pure klassiek, Amerikaanse modern-dance en Spaanse bewegingstaal.

Het Spaanse erfgoed en de rijke folklore zijn een onuitputtelijke inspiratiebron. De sensualiteit van de Spaanse erotiek kan volgens hem enkel in de dans het best geuit worden. Bewegende poëzie kan je het noemen.

Kwaliteit is de enige norm en Duato maakt van zijn dansers bijzonder goed hanteerbare 'instrumenten'. Ze geven alles van zichzelf en onderscheiden zich door kracht, tempo, soepelheid, een bijzondere techniek, maar vooral door hun sprankelend Zuiders temperament.

Inmiddels heeft Nacho Duato naast zijn eigen choreografieën ook werk van bekende choreografen als Mats Ek, Jiri Kylian en William Forsythe op het repertoire genomen.

Jonge Spaanse choreografen krijgen bij zijn gezelschap eveneens een kans.

De Compañía Nacional de Danza behoort vandaag tot de absolute top van de hedendaagse dans.

Allen waarheen?

Wilt u zelf beslissen waarnaartoe, dan kunt u in De Standaard van donderdag terecht. Dan zit er in uw krant nóg een krant. Een krant die 't hele kulturele leven overzichtelijk kaart brengt. En die gemaakt is om een hele kweek mee te gaan.

Een krant die u een klare kijk geeft op filmgebeuren. Die vooruitblijkt op wat er in de estbak en op het podium te beleven valt, het teateraanbod in de schijnwerpers zet en de

evolutie van de dans op de voet volgt.

Een krant die een helder uitgetekend beeld geeft van wat er op kunstgebied gebeurt. Niet alleen in eigen land maar ook over de grenzen.

Een krant die niet alleen complete informatie geeft, maar er ook nog het boeiendste weet uit te lichten.

Zo'n krant is Kiosk, de kultuuragenda van De Standaard. Hebt u Kiosk gelezen, dan hebt u al een stapje in de wereld gezet.

PROGRAMMA

DUENDE

(24')

pauze

COMING TOGETHER

(20')

pauze

TABULAE

(33')

Duende © Santiago Canicio

DUENDE

choreografie : Nacho Duato

muziek : Claude Debussy,

Pastorale - sonate pour flûte, alto et harpe (1e deel)

Syrinx - solo pour flûte

Finale - sonate pour flûte, alto et harpe (3e deel)

Danse sacrée et danse profane - pour harpe et instruments à cordes

scenografie : Walter Nobbe

kostuums : Susan Unger

belichting : Nicolás Fischtel

Wereldpremière door het Nederlands Dans Theater in het AT&T Danstheater, Den Haag, op 21 november 1991.
Première door de Compañía Nacional de Danza in het Teatro Lírico Nacional La Zarzuela, Madrid op 11 december 1992.

Duato gaat steeds als volgt te werk : hij kiest eerst de muziek en ontwikkelt op basis daarvan zijn choreografie.

In *Duende* is dit heel duidelijk, want de muziek was de enige inspiratiebron voor dit ballet.

Duato vatte lang geleden al een enorme liefde op voor de muziek van Debussy, en vooral voor de manier waarop de componist de natuur laat weerklinken in zijn werken. Naast klassieke en romantische invloeden vertoont zijn muziek een zekere verbondenheid met profane muziek, met de traditionele muziek van Arabische en Oosterse culturen en zelfs met de jazz.

Wanneer Duato deze muziek beluistert, visualiseert hij deze meteen. Daarom is *Duende* als een beeldhouwwerk, een continue beweging die moeiteloos de muziek volgt.

Letterlijk betekent 'Duende' 'elf' of 'kabouter', een wezentje dat 's nachts het speelgoed van de kinderen komt opruimen, maar verwijst ook naar een stout kind. Iemand die een verleidelijke charme uitstraalt of een haast magische aantrekkingskracht bezit heeft 'duende'. In Andalusië zegt men dat de flamenco 'duende' heeft. Het is eigenlijk een onvertaalbaar begrip.

Het leunt aan bij de 'soul' van de zwarte muziek.

Coming Together © Michael Sobotian

COMING TOGETHER

choreografie : Nacho Duato
 muziek : Frederic Rzewski - *Coming Together & Attica*
 opname : Hungaroton SLPX 12545 (1983)
 scenografie : Nacho Duato
 kostuums : Nacho Duato
 lichtregie : Nikolás Fischtel

Wereldpremière door de Compañía Nacional de Danza in het Teatro Lirico Nacional La Zarzuela, Madrid,
 op 23 december 1991.

Het repetitieve van de muzikale structuren en tekstfragmenten in Frederic Rzewski's uitzinnige compositie is tegelijk begeleiding en contrapunt van deze abstracte choreografie. Duato gebruikt die koortsachtigheid om een bezeten en hysterische sfeer te creëren, in sterk contrast met de dromerige stemming die hij ook neerzet. Beide wisselen elkaar af en zijn soms tegelijkertijd aanwezig.

Het hedendaagse karakter van de choreografie eist door de steeds wisselende danspatronen en de systematiek ervan, alle aandacht en verdringt het narratieve.

Frederic Rzewski's compositie *Coming Together and Attica*, voor verteller en instrumenten, bekleedt een uiterst belangrijke plaats in de geschiedenis van de repetitieve muziek. De titel verwijst naar een brieffragment van Sam Melville, een politiek gevangene die zijn leven liet tijdens een opstand in de gevangenis van Attica (USA 1971), maar tegelijkertijd ook naar de muzikale improvisatietechniek. Acht zinnen uit deze brief worden van het begin naar het einde gedeclameerd en vervolgens in omgekeerde volgorde.

Tabulae © Jorge Represa

TABULAE

choreograaf : Nacho Duato
 muziek : Alberto Iglesias - *Tabulae*
 opname : Capilla Peñaflorida - V.P. Ensemble
 scenografie : Nacho Duato
 kostuums : Nacho Duato en Ismael Asnar
 lichtregie : Nicolás Fischtel

Wereldpremière door de Compañía Nacional de Danza in het Teatro de Madrid, op 14 april 1994.

*'There were ghosts that returned to earth to hear his phrases,
 As he sat there reading, aloud, the great blue tabulae.
 They were those from the wilderness of stars that had expected more'
 'There it was, word for word,
 The poem that took the place of a mountain'*

(Wallace Stevens, Collected Poems)

Dit gedicht over de wederkerigheid van gevoelens is het uitgangspunt van deze choreografie.

De Baskische componist Alberto Iglesias had eerder al muziek geschreven voor het ballet *Cautiva* van Nacho Duato. Het was een vruchtbare samenwerking tussen beide artiesten. Ze ontwikkelden gezamenlijk een eigen vocabularium en voelden elkaar uitstekend aan.

In *Tabulae* gaan dans en muziek opnieuw uitstekend samen in complexe bewegingstaferelen.

Beiden omschrijven hun co-kunstenaarsschap 'als een stad die vergeet dat zij gebouwd is en haar straten en hoeken aanbiedt alsof zij al heel lang geleden aangelegd werden.'

LYON OPERA BALLET

ROMEO & JULIETTE

Romeo et Juliette © G. Anselmi

EEN ORIGINELE, PAKKENDE DANSVERSIE
VAN HET SHAKESPEARIAANSE LIEFDESDRAMA.

DE VLAAMSE OPERA
GENT
10 & 11.3.1995
Info : 09/225.24.25

DE VLAAMSE OPERA
ANTWERPEN
5 & 6.4.1995
Info : 03/233.66.85

LYON OPERA BALLET

HET LYON OPÉRA BALLET BRENGT EEN AMERICAN EVENING, MET WERK VAN
STEPHEN PETRONIO, SUSAN MARSHALL EN BILL T. JONES, 3 TOONAANGEVENDE JONGE CHOREOGRAFEN UIT NEW YORK.
EXTRAVENOUS, CENTRAL FIGURE, I WANT TO CROSS OVER : EEN SPRAAKMAKEND PROGRAMMA.

I want to cross over © G. Anselmi

LE LYON OPÉRA BALLET AVEC AMERICAN EVENING, UNE SOIRÉE DE DANSE CONTEMPORAINE
SIGNÉE PAR TROIS CHORÉGRAPHES AMÉRICAINS RENOMMÉS : STEPHEN PETRONIO, SUSAN MARSHALL, BILL T. JONES.
EXTRAVENOUS, CENTRAL FIGURE, I WANT TO CROSS OVER : UN SPECTACLE POIGNANT.

**KONINKLIJK CIRCUS - 11.4.95 - CIRQUE ROYAL
BRUSSEL - BRUXELLES**

Info : 02/507 82 00 - 070/344 444 - 02/218 20 15

Tekst : Compañía Nacional de Danza
Vertaling : Martine Bom
Samenstelling : Ingrid De Ketelaere
Lay-out : Sign'al